

ВСЯКА ПРЪЧКА В МЕНЕ, КОЯТО НЕ ДАВА ПЛОД, ТОЙ Я ОТРЯЗВА,
И ВСЯКА, КОЯТО ДАВА ПЛОД, ОЧИСТВА Я, ЗА ДА ДАВА ПОВЕЧЕ ПЛОД.
Йоан 15:2

Една вярваща била много угнетена от многото скърби, които сякаш я избрали за своя мишена. Веднъж, в един есенен ден, минавайки през едно лозе, тя била поразена от неговия изглед. Лозата имала много листа, но земята била изоставена, необработвана и наоколо всичко било с израснала висока трева и бурени. И заради това, мястото изглеждало печално и запуснато. Докато тя стояла там в размишление, Небесния Лозар ѝ казал чудни думи: "Възлюбено чадо, ти се чудиш за изпитанията в твоя живот? Погледни на лозата и приеми поука. ЛОЗАРЯТ СПИРА ДА ОЧИСТВА, ИЗРЯЗВА И ПРЕКОПВА ЛОЗАТА, И ДА СЪБИРА ПЛОД ОТ НЕЯ САМО ТОГАВА, КОГАТО НЕ ОЧАКВА ВЕЧЕ НИЩО ОТ НЕЯ ЗАРАДИ СТУДЕНОТО ВРЕМЕ. ЛОЗАТА СЕ ОСТАВЯ НА СЕБЕ СИ, ЗАЩОТО ВРЕМЕТО НА ДАВАНЕ НА ПЛОД Е ОТМИНАЛО И РАБОТАТА ВЪРХУ НЕЯ БИ БИЛА БЕЗПОЛЕЗНА ЗАГУБА НА ВРЕМЕ. СЪСТОЯНИЕ БЕЗ СТРАДАНИЯ СЕ ЯВЯВА КАТО БЕЗПОЛЕЗНО СЪЩЕСТВУВАНЕ. Желаш ли Аз да спра да те очистивам?" И утешеното сърце възкликнало "Не!" Колко от нас разбират и приемат това? За всички, които искрено желаят не на думи, а от сърце, да бъдат очиствани, за да дават плод, Божията ръка все още се движи в живота им. Но за онези, които го искат с устата си е дошло времето на запустяването. Те са оставени на себе си, защото Бог не върши нищо напразно. Жалкото е, че те не го разпознават и все още се мъчат да дават плод, но плода им е вече отровен.

Защото отделени от Лозата, никой не може да стори нищо!
НИЕ МОЖЕМ ДА ИМАМЕ БОЖИЯТА СИЛА ТОЛКОВА, КОЛКОТО Я ИСКАМЕ!
Ако се оставим с доверие в Божията ръка, Тя ще ни води в дълбочината на
Святия Дух, в дълбочината на познаването на Божиите намерения за нас, а те
не са нищо друго, освен за добро! За да ДАВАМЕ ПЛОД! Амин.